

- 2) vai augstākminētā lēmuma 4. pants nav spēkā un nav saderīgs ar Kopienas tiesībām sakarā ar to, ka Komisija:
- a) neizpildīja savu pienākumu norādīt pienācīgu pamatojumu saskaņā ar EK līguma 253. pantu; un/vai
  - b) pārkāpa tiesiskās paļāvības principu; un/vai
  - c) pārkāpa samērīguma principu?
- 3) jebkurā gadījumā, vai pareiza EK līguma 87. panta un tam sekojošo pantu, Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 14. panta un Kopienas tiesību vispārējo principu, it sevišķi to, kas ir norādīti kā pamati Regulas preambulā (pamatojumu daļā), nepieļauj 2002. gada 24. decembra likuma – dekrēta Nr. 282 (grozīts par 2003. gada 21. februāra likumu Nr. 27) 1. panta piemērošanu?

⁽¹⁾ Par valsts atbalstu, ko Itālija ir sniegusi bankām.

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 24. februāra Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (sestās palātas) rīkojumu lietā Nuova societa di telecomunicazioni S.p.a. pret Ministero delle comunicazioni

(lieta C-339/04)

(2004/C 251/11)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 24. februāra Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (sestās palātas) rīkojumu lietā Nuova societa di telecomunicazioni S.p.a. pret Ministero delle comunicazioni, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 9. augustā.

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (sestā palāta) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- a) vai ar Direktīvas 97/13/EK ⁽¹⁾ pamatprincipiem nav pretrunā tādi dalībvalsts noteikumi, ar ko tiek noteikts – pēc tam, kad saskaņā ar šiem noteikumiem izteikta prasība sabiedrībām, kas nodarbojas ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu un iepriekš savām vajadzībām uz maksas koncesiju pamata ir ierīkojušas telekomunikāciju tīklus, katra atsevišķa pakalpojuma sniegšanai telekomunikāciju nozarē dibināt atsevišķu sabiedrību - ka šai atsevišķajai sabiedrībai, kaut arī tai ir publisko pakalpojumu sniegšanas atļauja, ir jāveic maksā-

jums, kaut arī tikai pārejoši, par labu mātes sabiedrībai par telekomunikāciju tīkla piešķiršanu;

- b) vai ar Kopienu tiesību normām un to interpretāciju Eiropas Kopienu Tiesas piektās palātas 2003. gada 18. septembra spriedumā, nav pretrunā tādi dalībvalsts noteikumi, ar ko (uzsverot, pārejoši) tiek noteikts otrs papildus maksājums par darbībām, kas veiktas mātes sabiedrības labā, pēc maksājumiem, ko mātes sabiedrība iepriekš veikusi sakarā ar ekskluzivitātes noteikumiem, kas raksturīgi sabiedrisko un privāto telekomunikāciju sistēmu koncesiju nošķiršanai.

⁽¹⁾ Eiropas Padomes un Parlamenta 1997. gada 10. aprīļa Direktīva 97/13/EK par regulējumu attiecībā uz vispārējam atļaujām un individuālajām licencēm telekomunikāciju pakalpojumu jomā (OV L 117, 7.7.1997., 15.-27. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia trešās palātas 2004. gada 27. maija rīkojumu lietās R.G. 265/2004 Carbotermo s.p.a. pret Comune di Busto Arsizio un AGESP s.p.a. un R.G. 887/2004 Consorzio Alisei pret Comune di Busto Arsizio un AGESP s.p.a., ko atbalsta A.G.E.S.I.

(lieta C-340/04)

(2004/C 251/12)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia trešās palātas 2004. gada 27. maija rīkojumu lietās R.G. 265/2004 Carbotermo s.p.a. pret Comune di Busto Arsizio un AGESP s.p.a. un R.G. 887/2004 Consorzio Alisei pret Comune di Busto Arsizio un AGESP s.p.a., un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 9. augustā.

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia trešā palāta lūdz Tiesu lemt par šādiem prejudiciāliem jautājumiem:

- 1) vai ar Direktīvu 93/36/EEK ⁽¹⁾ nav pretrunā tieša līguma piešķiršana par kurināmā un siltuma piegādi apkures iekārtām ēkās, kas atrodas komūnas īpašumā un pārvaldībā un šo iekārtu vadību un apkopi (kad piegādes vērtība ir lielāka) tādai akciju sabiedrībai, kuras kapitāla turētāja pašreiz ir cita sabiedrība, kuras lielākā īpašniece (99,98 %) savukārt ir komūna, kas izsludinājusi konkursu, proti, tādai sabiedrībai (AGESP), kuras kapitāla daļu turētāja tiešā veidā nav valsts iestāde, bet gan cita sabiedrība (AGESP Holding), kuras kapitāls pašlaik 99,98 % apmērā atrodas valsts pārvaldes iestādes īpašumā;

2) vai Direktīvas 93/38/EEK⁽²⁾ 13. pantu var piemērot attiecībā uz prasību, saskaņā ar kuru uzņēmumam, kam tieši tiek piešķirts piegādes līgums, būtībā sava darbība jāpārorientē uz valsts iestādi, kas to kontrolē, un vai šī prasība var tikt uzskatīta par izpildītu, ja šis uzņēmums lielāko daļu savu ienākumu lielākoties gūst no to kontrolējošās valsts iestādes vai tās teritorijā.

⁽¹⁾ OV L 199, 9.8.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 199, 9.8.1993., 84. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar 2004. gada 27. jūlija Supreme Court (Īrija) rīkojumu lietā Eurofood IFSC Ltd un lietā Companies Acts 1963 to 2003, Enrico Bondi pret Bank of America N.A., Pearse Farrel (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement and the Certificate/Note holders

(lieta C-341/04)

(2004/C 251/13)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 27. jūlija Supreme Court (Īrija) rīkojumu lietā Eurofood IFSC Ltd un lietā Companies Acts 1963 to 2003, Enrico Bondi pret Bank of America N.A., Pearse Farrel (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement and the Certificate/Note holders, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 9. augustā.

Supreme Court lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1) Ja atbilstošas jurisdikcijas tiesai Īrijā tiek iesniegts lūgums likvidēt maksātnespējīgu sabiedrību un tiesa līdz likvidācijas rīkojuma izdošanai izdod rīkojumu iecelt pagaidu likvidatoru ar pilnvarām pārvaldīt sabiedrības aktīvus, vadīt tās lietas, atvērt bankas kontu un iecelt advokātu, kas ir ar tādām juridiskajām sekām, lai atņemtu sabiedrības direktoriem pilnvaras rīkoties, vai šis rīkojums kopā ar lūguma iesniegšanu veido spriedumu, ar kuru tiek sākts maksātnespējas process 16. panta izpratnē, to interpretējot Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000⁽¹⁾ 1. panta un 2. panta kontekstā?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai tiesas lūguma iesniegšana High Court Īrijā, lai piespiedu kārtā

likvidētu sabiedrību, būtu maksātnespējas procesa sākšana šīs Regulas izpratnē, pamatojoties uz Īrijas noteikumu (section 220(2) of the Companies Act, 1963), atbilstoši kuram sabiedrības likvidācija sākās lūguma iesniegšanas datumā?

3) Vai šīs Regulas 3. pants kopā ar 16. pantu nozīmē to, ka tiesai tajā dalībvalstī, kurā sabiedrībai nav juridiskās adreses un kur sabiedrība regulāri neveic trešajām personām uzskatāmā veidā savu darbību, bet kurā pirmajā tika uzsākts maksātnespējas process, ir jurisdikcija sākt maksātnespējas lietas izskatīšanu pēc būtības?

4) Ja:

a) mātes sabiedrības un meitas sabiedrības juridiskās adreses ir divās dažādās dalībvalstīs,

b) meitas sabiedrība regulāri veic trešajām personām uzskatāmā veidā savu darbību un visaptveroši un pastāvīgi uztur savu korporatīvo identitāti tajā dalībvalstī, kurā ir tās juridiskā adrese,

c) mātes sabiedrībai, sakarā ar to, ka tā ir meitas sabiedrības akciju turētāja, un tai ir pilnvaras iecelt direktorus, ir kontroles iespēja un tā faktiski kontrolē meitas sabiedrības darbības plānus,

vai, nosakot "galveno interešu centru", noteicoši faktori ir tie, kas minēti iepriekš b) punktā vai, no otras puses, tie kas minēti iepriekš c) punktā?

5) Ja tiesas vai administratīva lēmumu stāšanās spēkā attiecībā pret personām vai juridiskajām personām, kuru tiesības uz taisnīgu procesu un taisnīgu lietas izskatīšanu ir pārkāptas, pieņemot šādu lēmumu, ir acīmredzami pret dalībvalsts sabiedrisko kārtību, vai dalībvalstij atbilstoši šīs Regulas 17. pantam ir pienākums atzīt citas dalībvalsts tiesas lēmumu, ar kuru tiek uzsākts maksātnespējas process pret sabiedrību situācijā, kurā pirmās dalībvalsts tiesa ir apmierināta, ka lēmums pieņemts neievērojot minētos principus, un, jo īpaši, kad prasītājs otrajā dalībvalstī ir atteicies, neskatoties uz pieprasījumiem un pretēji otrās dalībvalsts tiesas lēmumam, sniegt sabiedrības pagaidu likvidatoram, kas būtu iecelts atbilstoši pirmās dalībvalsts likumiem, būtisko dokumentu eksemplārus, kas pamatotu prasību?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 29. maija Regula (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām, OV L 145, 30.06.2000., 1. lpp.